

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 270. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053904308352.pdf
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Det er højt ejendommeligt, at denne Menigmand har deltaget i sit Regiments saa beundrede Angreb paa de sejerrige præjsiske Stormkolonner, uden at det saa at sige har efterladt sig Spor i hans ellers saa stærkt detaillerede Optegnelser. «Der lød Stormsignal, og vi stormede op imod Skandsen. Da vi første Gang havde stormet og skulde storme anden Gang ...», det er alt det, som denne Mands Erindring har bevaret fra da han i Geledet, Side om Side med Kammeraterne, var med til at udføre et Stød, om hvilket f. Eks. v. Waldersee (*Der Krieg gegen Dänemark*) bemærker, at det blev «mit vieler Energie eingeleitet und von den Troupen mit grosser Bravour durchgeführt». Soldaten maa med sit Kompagni have deltaget i Erobringen af en afbrændt Gaard, som (i Følge vor Generalstabs Værk) «efter mange Ofre toges og besattes». Fra den afbrændte Gaard blev der gjort et Forsøg paa at trænge videre frem, men paa dette Tidspunkt har hans opskræmte Fantasi ladet ham se fjendtlige omgaaende Bevægelser, der den Gang ikke kan have fundet Sted, og han «tog Flugten tilbage». Saasnart han nu handler paa egen Haand, er han den sikre lagttagelses og den omhyggelige Skildrings Mand.— Alt hvad han skriver, viser Paalidelighed i Opfattelse og Gengivelse. En Enkelthed som den, at Officeren (pg. 267) med sit lille Kommando maa løbe mod Nord, medens Fortælleren søger videre mod Øst, kan tjene som Eksempel.